

Sygn. akt I C 708/12 „upr”

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2013r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Stanisławiszyn

Protokolant: st. sekr. sąd. Edyta Kukuczka

Po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013r. w Strzelcach Opolskich

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko P. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 3.945,83zł (trzy tysiące dziewięćset czterdzieści pięć złotych 83/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 2.411,01zł (dwa tysiące czterysta jedenaście złotych 01/100) od dnia 11 czerwca 2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 50zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej, kwotę 600zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt I C 708/12 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. pozwem wniesionym w dniu 24 czerwca 2012 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. P. kwoty 3.945,83 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP licznymi od kwoty 2.411,01 zł od dnia 11.06.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zobowiązanie pozwanego powstało w wyniku nieterminowej realizacji zobowiązań wynikających z czynności bankowej – umowy pożyczki gotówkowej z dnia 07.01.2008 r. Wobec nie wywiązywania się pozwanego z zobowiązań w terminie powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, a uprzednio skutecznie wypowiedział umowę i postawił pożyczkę w stan wymagalności. Pozwany, pomimo wezwania do dobrowolnego zaspokojenia wymagalnego roszczenia, nie spełnił swojego zobowiązania i zadłużenie nie zostało uregulowane.

W dniu 03 lipca 2012 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanemu, aby zapłacił żądaną powodowi kwotę zawartą w pozwie w całości wraz z odsetkami.

Od powyższego nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego wniósł sprzeciw, domagając się uchylenia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany podniósł następujące zarzuty:

1) wierzytelność powoda nie istnieje i nigdy nie powstała,

- 2) przedawnienie wierzytelności objętej żądaniem pozwu,
- 3) brak prawidłowego wskazania przez powoda wartości przedmiotu sporu,
- 4) brak prawidłowego ustalenia kosztów zastępstwa procesowego,
- 5) brak prawidłowego naliczenia wysokości odsetek w tym odsetek umownych oraz wysokości kosztów i prowizji,
- 6) brak legitymacji czynnej po stronie powoda,
- 7) między stronami nie doszło do skutecznego zawarcia umowy, a powód nie przekazał na rzecz pozwanego kwoty objętej żądaniem pozwu ani jakichkolwiek innych środków pieniężnych,

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 20.02.2013 r. pełnomocnik powoda podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał, iż argumenty podniesione przez pozwanego są nietrafne i chybione. Wskazał, iż z dokumentów będących w posiadaniu powoda wynika bezspornie, iż do zawarcia umowy w formie pisemnej skutecznie doszło a następnie uruchomiono i przekazano środki pieniężne zgodnie z postanowieniami umowy, co pozwany własnoręcznie potwierdził. Te argumenty wsparto załącznikami. Pełnomocnik powoda podkreślił, iż pozwany dokonywał spłat zgodnie z postanowieniami umowy do dnia 24.07.2009 r., a dopiero później zaniechał dalszych spłat popadając w opóźnienie. Wskutek braku dalszych spłat doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy przez powoda w dniu 02.12.2009 r. z zachowaniem ustawowego terminu i po doręczeniu w dniu 21.12.2009 r. treści oświadczenia. W efekcie tego kredyt został postawiony w stan wymagalności. Zdaniem pełnomocnika powoda w świetle poczynionych ustaleń chybiony jest zarzut przedawnienia, podobnie w świetle postanowień umowy należy oceniać zarzuty dotyczące sposobu i wysokości dochodzonych w pozwie odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07.01.2008 r. powód zawarł z pozwanym na piśmie umowę o pożyczkę gotówkową na kwotę 8.491,18 zł na okres 2 lat, a po potrąceniu kosztów w postaci opłat i prowizji pozwany przekazał do dyspozycji powodowi kwotę 7.497,71 zł. Strony w umowie zawarły sposób obliczania odsetek wedle zmiennej stopy procentowej, której wysokość doprecyzowano w §4 umowy z uwzględnieniem art. 359§2¹ kc. W umowie zawarto także klauzulę na wypadek opóźnienia w terminowym regulowaniu rat pożyczek (§6 umowy). Po zawarciu umowy powód przekazał środki pieniężne zgodnie z dyspozycją pozwanego.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 18 – 20
- dyspozycja uruchomienia pożyczki k. 21
- kopia potwierdzenia odbioru wypowiedzenia umowy k. 23
- postanowienie KRS k. 27 – 30
- harmonogram spłat k. 43 -46

Pozwany dokonywał spłat zgodnie z postanowieniami umowy i harmonogramem spłat do dnia 24.07.2009 r. Wskutek braku dalszych spłat doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy przez powoda w dniu 02.12.2009 r. z zachowaniem ustawowego terminu. Po doręczeniu w dniu 21.12.2009 r. oświadczenia powoda kredyt został postawiony w stan wymagalności. Bank w dniu 10.06.2012 r. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych w którym wykazano kwoty 2.411,01 zł tytułem wymagalnej niespłaconej należności głównej oraz kwotę 127,34 zł tytułem odsetek umownych, kwotę 1.372,48 zł tytułem odsetek za opóźnienie oraz kwotę 35 zł tytułem opłat w oparciu o postanowienia umowy. Według stanu na dzień 10.06.2012 r. całkowite zadłużenie pozwanego z tytułu umowy wynosiło 3.945,83 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 18 – 20
- dyspozycja uruchomienia pożyczki k. 21
- wypowiedzenie umowy k. 22
- kopia potwierdzenia odbioru wypowiedzenia umowy k. 23
- wyciąg z ksiąg bankowych k. 24
- harmonogram spłat k. 43 -46

Pomimo wezwań do spłaty zobowiązania z tytułu umowy pożyczki pozwany nie dokonał dalszych spłat ani nie ustosunkował się do wysyłanych przez powoda przesądowych wezwań do zapłaty.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy k. 22
- wyciąg z ksiąg bankowych k. 24
- wezwania przesądowe k. 25

(...) Bank S.A. w W. jest następcą prawnym (...) Bank S.A. w K. działając w ramach (...) S.A.

Dowód:

- postanowienie KRS k. 27 – 30

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do najdalej idącego zarzutu pozwanego, czyli zakwestionowania skutecznego zawarcia między stronami umowy. W świetle zgromadzonego materiału i poczynionych ustaleń bezspornym jest, iż to pozwany nie tylko skutecznie zawarł umowę pożyczki, ale nadto w pierwszych okresie wywiązywał się z jej postanowień dokonując jej spłat na rzecz powoda zgodnie z harmonogramem. Tym samym podnoszone następnie zarzuty, iż nie doszło do zawarcia umowy i wierzytelność powoda nie istnieje i nigdy nie powstała a także między stronami nie doszło do skutecznego zawarcia umowy, a powód nie przekazał na rzecz pozwanego kwoty objętej żądaniem pozwu ani jakichkolwiek innych środków pieniężnych jest sprzeczna ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Potwierdza, to zdaniem Sądu nie tylko przedłożona kopia umowy i dyspozycja uruchomienia pożyczki pod którą podpis złożył pozwany, co nie zostało w żaden sposób zakwestionowane pozwany, ale nadto potwierdzają to także wyciągi z ksiąg bankowych w trybie art. 95 prawa bankowego.

Równie nietrafnym jest kolejny zarzut pozwanego dotyczący przedawnienia wierzytelności objętej żądaniem pozwu. Warto wskazać, iż doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy przez powoda z zachowaniem terminu wypowiedzenia i skutecznego doręczenia pozwanemu oświadczenia woli powoda. Przy zachowaniu ww. terminów okres przedawnienia mógł najwcześniej rozpocząć bieg od dnia 20 stycznia 2010 r., a mając na uwadze iż pozew został skutecznie wniesiony w dniu 14.06.2012 r. zatem nie może być mowy o zastosowaniu do przedmiotowej wierzytelności art. 118 kc w zakresie instytucji przedawnienia, w tym przypadku wynoszącą okres 3 lat.

Kolejnym zarzutem podnoszonym przez pozwanego był brak legitymacji procesowej po stronie powoda, co także zostało przez powoda wykazane. W aktach znajduje się bowiem odpis postanowienia KRS wskazującym na następstwo prawne (...) Bank S.A. w W. po (...) Bank S.A. w K..

Także dalej idące zarzuty podnoszone przez pozwanego pozostają w zupełnej sprzeczności z ustaleniami poczynionymi przez Sąd. W szczególności powód prawidłowo wskazał oraz wykazał wartość przedmiotu sporu wykazując elementy składające na wartość dochodzona w pozwie. Nie budzi także wątpliwości Sądu prawidłowość naliczanych odsetek dochodzonych w pozwie tak, co do okresów jak i ich wysokości. W szczególności z wyciągu z ksiąg bankowych na dzień 10.06.2012 r. wynika nie tylko kwota główna, która nie została zapłacona przez pozwanego, ale dokładnie określenie wysokości i dat od jakich były naliczane odsetki umowne (kwota 127,34 zł), skapitalizowane odsetki za opóźnienie (kwota 1.372,48 zł) które to odsetki były wyliczane wedle postanowień umownych które pozwany zaakceptował (vide § 6 umowy). Nie naruszają one nadto art. 359§2¹ kc. Warto przypomnieć, iż zgodnie z art. 481§1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak wyżej wskazano, objęte żądaniem pozwu roszczenie stało się wymagalne, a powód wskazał w pozwie, iż domaga się zasądzenia odsetek umownych od dnia 11 czerwca 2012 r. Mając zatem na uwadze dyspozycję art. 321 § 1 kpc Sąd zasądził odsetki za opóźnienie od ww. daty.

Dodatkowe koszty w wysokości 35 zł tytułem opłat także wynikają z postanowień umowy i zostały prawidłowo dookreślone i udowodnione przez powoda.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

Mając na uwadze, że powód skutecznie wykazał zasadność całości roszczeń dochodzonych w pozwie, Sąd obciążył pozwanego kosztami procesu w pełnej wysokości, kierując się dyspozycją art. 98 kpc. Na zasądzone koszty procesu składają się: opłata od pozwu w kwocie 50 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Także w tym zakresie podnoszone przez pozwanego zarzuty pozostają jedynie polemiką z normami ius cogens zawartymi w aktach normatywnych.